ואם איתא לילף מדם וכי תימא רבי אלעזר מילתא ממילתא לא גמר והא אמר ר' אלעזר מנחה שקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין מנחה ממנחה יליף מנחה מדם לא יליף ומנחה ממנחה מי יליף והתניא עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין ואמר ר' אלעזר לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק אע"פ שלא פרקה כמי שפרקה דמיא ואמאי תיהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה הא לא קשיא מנחה לא בריר ברירה קומץ דידיה והא בריר ברירה קומץ דידה וכיון שהגיע זמנה לפרק כמאן דפרקה דמיא אלא מעתה תיהוי כשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה דאין מקטירין קומץ עליהן לאו פלוגתא נינהו רבי אלעזר סבר לה כמ"ד שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן גופא חביתי כהן גדול רבי יוחנן אמר אינה קדושה לחצאין ור' אלעזר אמר מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין א"ר אחא מאי טעמא דרבי יוחנן אמר קרא מנחה מחציתה הביא מנחה ואח"כ חוציהו מיתיבי חביתי כהן גדול לא היו באות חצאין אלא מביא עשרון שלם וחוצהו ותניא אילו נאמר מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ת"ל מחציתה בבקר מחצה משלם הוא מביא למצוה אמר ליה רב גביהא מבי כתיל לרב אשי והא חוקה כתיב בה אמר ליה לא נצרכא אלא להביאה שלם מביתו ומי א"ר יוחנן הכי והא איתמר הפריש חצי עשרון ודעתו להוסיף רב אמר אינו קדוש ור' יוחנן אמר קדוש ואם איתא לילף מחביתין וכי תימא ר' יוחנן מילתא ממילתא לא יליף והאמר רבי יוחנן שלמים ששחטן בהיכל כשירין דכתיב ושחטו פתח אהל מועד שלא יהא טפל חמור מעיקר דעתו להוסיף שאני דתניא מלאים אין מלאים אלא שלמים (כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוסי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש ורב כחביתין כמאן ס"ל אי כר' אלעזר לילף מחביתין וכי תימא רב מילתא ממילתא לא יליף והאמר רב מנחה קדושה בלא שמן (ובלא לבונה) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא על כרחיך רב כר' יוחנן ס"ל גופא אמר רב מנחה קדושה בלא שמן (ואין דינה כעשרון חסר) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא ושמן ולבונה קדשי האי בלא האי והאי בלא האי שמן שכן מצינו בלוג שמן של מצורע לבונה שכן מצינו בלבונה הבאה בבזיכין ורבי חנינא אמר

ואם איתא. דאם לא קידש לחצאין לילף מנחה מדם: **שקמצה בהיכל כשרה.** ואע"ג דדינה בעזרה כשאר קרבנות: **שכן מצינו בסילוק בזיכין.** כ] דהוא בהיכל אלמא דאיכא קמיצה בהיכל דסילוק היינו קמיצה: **עד שלא פרקה.** למערכת לחם הפנים בשבת: **הלחם פסול.** דהויא לה מנחה שחסרה קודם קמיצה ואמרינן לקמן (דף ט:) מן המנחה פרט לשחסרה ובלחם הפנים גופיה אמר לקמן (דף יב:) [קדש קדשים] הוא שאם נפרסה אחת מחלותיה כולן פסולות: **משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול.** אף ע"ג דלאחר סילוק בא] (א) (מלה) נפרס פסולה דהוי שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה ואמרינן לקמן (דף ט:) דאע"ג דמקטירין קומץ עלייהו שיריים אסורים באכילה: **ומקטיר עליו** בב] **בזיכין.** [דלא] גמרינן ממנחה: בג] **הגיע זמנה לפרק.** שעברו שש שעות כדאמר בפרק תמיד נשחט (פסחים נח.) מוספין בשש בזיכין בשבע: **קודם קמיצה.** דהא עדיין לא פירקה ומיפסל דהא אמר לקמן מן המנחה פרט בד] לכשחסרה מכשיעור. אלמא לא יליף מנחה (ב) ממנחה: לעולם מנחה ממנחה יליף ולא דמי לחם הפנים לשאר מנחות דמנחה לא בריר קומץ דידה שהכל ביחד הלכך קודם קמיצה ליכא למימר כמאן דקמלה דמיא דהא מחוסר מעשה: אבל לחם הפנים בריר קומץ דידהו דקאי בה] בבזיכין באפי נפשיה הלכך משהגיע זמנה לפרוק כמאן דקמלה דמיא: בו] **ולא פלוגתא היא.** לקמן בשמעתין: **מנחה מחציתה.** מנחה תמיד מחציתה בבקר וגומר בז] הביא מנחה שלימה של עשרון דאין מנחה פחותה מעשרון ואח"כ בח] חוציהו: **מחציתה.** משמע מחציתה של שלימה זו (ג) שלפניו: ומשני כי מצריך קרא להביא שלם למצוה בעלמא ולעולם אם קדשה לחצאין בט] מקודש ואינה יוצאה שוב לחולין: **והא חוקה כתיב בה.** חק עולם לה' וגו' (ויקרא ו) ל] דמשמע מתוך שלם: **אלא להביא עשרון שלם** לא] **מביתו.** אבל לענין קידוש בכלי שרת אם רצה מקדש לחצאין: **ודעתו להוסיף.** להשלים עשרון כדאמרינן לקמן בפרק המנחות והנסכים (דף קג.) דאין מנחה פחותה מעשרון דהאומר הרי עלי חצי עשרון מביא עשרון שלם: **ואם איתא.** דגבי חביתין אינו קדוש: **ושחטו.** בשלמים כתיב: **פתח אהל מועד.** בעזרה וכיון שעזרה כשרה כל שכן להיכל לב] (שלם) כשר דלא תהא עזרה שהיא טפל חמורה מן העיקר. אלמא יליף היכל מעזרה: **מלאים.** שניהם מלאים סלת: **אין מלאים.** שהיו מלאים לג] ממש המזרקים סלת אלא מלאים כל העשרונות שקדשו בתוכו שלמים היו: **ורב.** דאמר במפריש לד] חצי עשרון שאינו קדוש: **כחביתין.** ולקדוש: **מילתא ממילתא לא יליף.** הילכך שאר מנחות קולא אמר לה] דליהוו כחביתין דחביתין דין הוא דליקדשו לחצאין אבל שאר מנחה לא: **מנחה קדושה בלא שמן.** אם נתן עשרון סולת בכלי שרת לו] אע"פ שאין שם שמן ולא יצא לחולין וצריך להביא שמן ולהקריבה: **שכן מצינו בלחם הפנים.** שהיא מנחה ואין בה שמן אבל לבונה יש בה כגון בזיכין: **מנחת נסכים.** לז] הבאין עם כל הזבח כדכתיב בתמיד (במדבר כח) עשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן וגו' ואין בה לבונה: **על כרחך כרבי יוחנן ס"ל.** בחביתין דלא קדשה הלכך גמר שאר מנחות מחביתין: **האי בלא האי.** שמן בלא סלת ובלא לבונה ולבונה בלא שמן וסלת. לח] שכן מצינו בבזיכין שמקדשין את הלבונה בלא שמן וסלת. ואי קשיא הא אתי לחם הפנים בהדייהו לאו פירכא היא שהרי אינו מתקדש עם הלבונה בבזיכין. ומיהו אשכחן דכלי שרת מקדשין לבונה שבתוכן בלא שמן וסולת: לא

מנחה שנקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין. ואם תאמר אמאי לא קאמר כדי שלא יהא טפל חמור מן העיקר כדאמר בסמוך גבי שלמים ששחטן בהיכל וגבי כהנים נכנסין בהיכל ואוכלים קדשי קדשים ושירי מנחות וי"ל דהתם כתיב (ויקרא ג) פתח אהל מועד (שם ו) בחצר אהל מועד שייך למימר שלא יהא טפל חמור מן העיקר לפי שתלה הכתוב באהל מועד: **מקטיר** עליו את הבזיכין. פירש בקונטרס דלא גמרינן ממנחה ולא היה לו לפרש כן דלקמן (דף ט:) פריך מינה למ"ד שיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה אין מקטיר קומץ עליהן ומשני רבי אלעזר היא גם שמועה זו אי אפשר ליישב: **מאי** טעמא דרבי יוחנן. וא"ת לימא לט] משום דיליף מדם ושמא קבלה היה בידו טעם זה אי נמי כדפרישית לעיל דלאפוקי דרבי יוחנן מפרש ר' אלעזר טעמא דמתוך מ] (ראשון ראשון קדוש ולית ליה דרבי יוסי): **ולרבי** חנינא עשרון למה נמשח למנחת חוטא. תימה אכתי חצי עשרון למה נמשח לרבי חנינא דלקמן בפ' שתי מדות (דף פז.) מוכח דנמשח למנחת חביתין ומנחת חביתין טעונה שמן ולבונה וי"ל משום דמתחילה היו מקדשין המנחה של חביתין בכיסא עם השמן והיה נגאי בדבר מא] להוציא לכלי חול אחר שנתקדשה ולכך נמשח חצי עשרון מב] וטעם זה אנו צריכין נמי לרבי יוחנן דאמר לעיל דאינה קדושה לחצאין דאחר שנתקדשה שלימה היה נגאי להוציאה מכלי שרת לכלי חול וצריך לומר השתא לרבי חנינא שלא היו מערבין בכיסא המנחה עם השמן אלא בתוך הכיסא עצמה היה זה לבד אחד וזה לבד אחר שאם היה הכל מעורב לא היו יכולין אחרי כן לחלק בחצי עשרון מפני לוג ומחצה שמן שהיא עודף על החצי עשרון ולכ"ע נמי צ"ל כן דבמתניתין דשתי מדות (שם) מוכח שהיו מחלקין הסולת בחצי עשרון והשמן במדה שהיא מחזקת לוג ומחצה ואם תאמר לר' מאיר דאמר לקמן בפ' שתי מדות (שם) דשני עשרונות היו במקדש אחד גדוש ואחד מחוק ובמחוק

ובמחוק

מסורת הש"ס

א) זבחים סג., ב) לקמן ט:, ג) [לקמן ט. יב:], ד) זבחים סג., ה) [זבחים פח.], ו) רש"ק מ"י ועיין צ"ק שמוחק רק תיבת כלומר והשאר צ"ל כן וכן משמע כרש"י בזבחים דף פח ע"א ד"ה ואין מקדשין כ"ש:, ז) בלא שמן ובלא לבונה בלא שמן שכן מצינו כו'. צ"ק, ח) רש"ק מ"י, ט) [ויקרא ו], י) גופיה אמרינן לקמן היא שאם. צ"ק, כ) [שם כו], ל) צ"ק מ"י, מ) פ"א שייך כאן דבור הקודם המתחיל ומקטיר והד"א. צ"ק, נ) לכשחסרה ואפ"ה מכשיר אלמא כו' כצ"ל. צ"ק, ס) וגומר. צ"ק, ע) חוליהו מחציתה הד"א. צ"ק, פ) דמשמע דוקא שלם כו'. צ"ק, צ) כתיב פתח הד"א. צ"ק, ק) לא גמיר מחביתין דחביתין דין כו'. צ"ק, ר) קדוש ולא כו'. צ"ק, ש) היא ולפי שמועה זו כו'. צ"ק, ת) דמתוך הפ"ד ומה"ד ראשון ראשון קדוש וליה צ"ל דר' יוסי פי' דר' יוחנן אמר הפריש חצי עשרון ודעתו להוסיף משמע דוקא חצי עשרון כיון דאשכחן קנה במחביתי כה"ג דקרב לחצאין אע"ג דלא ס"ל לר"י מ"מ כיון דדעתו להוסיף דהוה פרתי למצוותא אמר קדוש אבל פחות מחצי עשרון לא אמר קדיש אבל ר"י ס"ל ראשון אפילו במיעוט קמא קמא דמבי קדיש א"כ ר"י לית ליה דרבי יוחנן ורבי יוחנן צ"ל דרבי יוסי. צ"ק, א) צ"ל רב כר"י ס"ל וצ"ל דר"י דאמר ראשון ראשון קדוש.

תורה אור השלם

1. זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיְיָ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב: ויקרא ו יג
2. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ויקרא ג ב
3. וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: במדבר ז יג

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

עין משפט נר מצוה

מט א מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה יג:
נ ב מיי' פי"ג מהל' תמידין ומוספין הלכה טו:
נא ג מיי' שם הלכה טו:
נב ד מיי' פי"א מהל' פסוה"מ הלכה כ:
נג ה מיי' פי"ג מהלכות מעה"ק הלכה כ:
נד ו מיי' פי"ב מהלכות מעה"ק הלכה ד:

מוסף רש"י

שכן מצינו בסילוק בזיכין. שהן אזכרה למנחת לחם הפנים כדכתיב והיתה ללחם לאזכרה (ויקרא כד) ומתירין את הלחם כקומץ שמתיר את השיריים וסילוקן מעל השלחן במקום קמיצה דמנחות הנקמצות (זבחים סג.). שיריים שחסרו. שנתפזרו מהן (יומא מח.). דאין מקטירין קומץ עליהן. דתניא (לקמן ט:) מן המנחה פרט לשחסרה היא או שחסר קומצה (שם). חביתי כ"ג. היינו מנחת מחבת כ"ג שמביא בכל יום כדכתיב בה את אהרן מחציתה בבקר. על שם מחבת קרו להו חביתין דכתיב על מחבת בשמן תעשה (להלן נ:). לא היו באות חצאין. שלא יביא חצי עשרון בבקר מביתו וחצי עשרון בערב ואע"פ שקריבה לחצאין כדכתיב מחציתה בבקר, מחציתה משמע מחציתה של שלימה, מחצה מתוך שלם יהא מביא שמביא עשרון שלם וחוצהו (שם). שלמים ששחטן בהיכל וכו' ושחטו פתח אהל מועד. אלמא מתכשרה הכשר עזרה לשלמים בפתח אהל מועד שמע מינה אהל מועד עיקר ועזרה טפל ולא יהא טפל חמור מן העיקר. דכיון דטפל חזי להו כ"ש עיקר (זבחים סג.). אין מלאים אלא שלמים. כלומר שיהא בהם שיעור שלם צריך לומר אם יכם הוא שיהיה בם עשרון שלם למנחה, ואם מנחת נסכים היא שנותנה בכלי יהא שם ג' עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל אבל אם חסר השיעור אין הכלי מקדשן שאינו ראוי לכלי. (זבחים פח.).

שיטה מקובצת (המשך)

מלאים סולת ויכול להביא בכלי מקצת ואח"כ ימלאנו אלא יביא שלמים מתחלתן. הרגמ"ה. ותיבות כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם נמחק: יז] מנחה קדושה בלא שמן (תיבות ובלא לבונה נמחק) דקבע לה כלי שרת דאין לה פדיון ואח"כ יביא לה שמן. הרגמ"ה: יח] תיבות ואין דינה כעשרון נמחק: יט] שמן ולבונה נמי קדשי: כ] בזיכין דהוי בהיכל כו' דסילוק בזיכין והיינו: כא] סילוק בזיכין נפרס: כב] עליו את הבזיכין דלא: כג] שהגיע זמנה: כד] פרט לשחסרה אפ"ה מכשר אלמא: כה] דקאי בזיכין באפי: כו] ולאו פלוגתא: כז] וגומר הבא: [illegible]

[illegible]